

Společnost
pro vědy a umění

Spoločnosť
pre vedy a umenie

Zprávy SVU

redaktor:
Jan Lorenc

březen 1969
ročník 11. číslo 3

Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America, Inc. 381 Park Ave. South, New York, N. Y. 10016

Kulturní výměna mezi Spojenými státy a Sovětským svazem, která byla suspendována po srpnovém přepadu Československa, se obnovuje. Totéž platí o americké kulturní výměně s Polskem a Maďarskem, a snad i Bulharskem.

“Své stanovisko k akci proti Československu”, prohlásil Robert McCloskey, oficiální mluvčí amerického mini-

MIROSLAV HOLUB

PRAHA JANA PALACHA

A tady dusají Picassovi býci.
A tady pochodují Daliho sloni
na pavoučích nohách.
A tady bijí Schönbergovy bubny.
A tady jede pán de la Mancha.
A tady Karamzovi nesou

Hamleta.

A tady je jádro atomu.
A tady je kosmodrom Luny.
A tady stojí socha bez pochodně.
A tady běží pochodeň bez sochy.
A je to prosté. Kde končí
Člověk, začíná plamen.
A pak v tichu slyšet drmolení
Červů popela. Neboť
Ty miliardy lidí v podstatě
Drží hubu.

(Listy, Praha ročník 2, č. 3)

VÝMĚNA POKRAČUJE

JL

sterstva zahraničí, “jsme dali najevo docela jasně jednostranně i společně se svými severoatlantickými spojenci. Toto stanovisko zůstává nezměněno a nedotýká se ho nynější rozhodnutí obnovit určitá jednání, která byla odložena v důsledku sovětské akce.”

A je tu ještě jedna okolnost, o které se McCloskey nezmínil, ale kterou připomínají tiskové zprávy z Washingtonu: americká vláda zřejmě došla k závěru, že další odmítání kulturní výměny by čistě jen posílilo pozici konservativních činitelů v komunistických zemích, kteří jsou proti kulturní výměně se Západem.

A tak na turné do Ameriky přijíždí moskevský Státní symfonický orchestr s dirigenty: Jevgenim Světlanovem, Maximem Šostakovičem a Odisejím Dmitrijodim, a některý americký orchestr pojedou do Ruska; původně to měl být symfonický orchestr university státu Minnesota. V květnu se Spojené státy zúčastní veletrhu v Budapešti a v červnu veletrhu v Poznani, a v létě možná pošlou do východní Evropy putovní výstavu věnovanou americkému školství. A tak podobně.

Kulturní výměna je program, dohodnutý až do detailů úředními zástupci zúčastněných států. Trvá už řadu let a v jeho rámci mimo jiné jezdí na zahra-

niční návštěvy za profesionálními účely vědci a umělci.

Rada členů SVU tak v minulosti jezdila — a chodila na koncerty východoevropských orchestů, a tak podobně.

Ale co nyní, po invazi do ČSSR? K tomuto zásahu SVU politický postoj zaujala. Neposlala však žádné dobrovzdání americkému ministerstvu zahraničí o jeho programu kulturní výměny s Východem. A nevyjádřila se k otázce — pokud je známo, mezi členy se zatím o tom ani formálně nede-

---

Citát z článku, který psal dr. Hanuš Lexa přibližně před rokem pro červenové číslo loňského ročníku Proměn:

“Situace ovšem je plynulá a co bylo pravdou ještě před šesti měsíci, nemusí být pravdou už dnes nebo za dalších šest měsíců. Ukáže-li se, že proti zkušenostem posledních padesáti let komunistická hospodářská soustava nemusí znamenat diktaturu a osobní nsvobodu, pak jistě kulturní i jiné výměny bude stále více.”

---

batovalo — zda se členové SVU mají i nyní kulturní výměny aktivně účastnit.

Sovětský svaz si nyní zřejmě přeje všechny druhy styků se Západem, hlavně proto, aby si spolupráci v této věci ponapravil prestyž, tak vážně pošramocenou vpádem do ČSSR. Spojené státy zřejmě zase došly k závěru, který by se dal vyjádřit asi takto:

Situace ve východní Evropě se nelepší, dokud se Sovětský svaz nevydá na cestu, kterou Československo nastoupilo v první polovině loňského roku. Kulturní bojkot by tento vývoj oddálil, kulturní výměna jej přiblíží.

Z Á Z N A M Y

PRACOVNÍ SKUPINA SVU V BRITANII uspořádala v Londýně přednášku Adolfa Mokrého na téma Dvoje výročí Františka Palackého. Předtím oblastní jednatelka skupiny dr. Bradbrooková přednášela na universitě v Leeds o Karlovi Čapkovi a na dvou ústavech v Bangoru ve Walesu o Komenském. Člen skupiny P. Lang se od loňska věnuje akci na pomoc novým čs. uprchlíkům.

PRACOVNÍ SKUPINA VE WASHINGTONU uspořádala v únoru zásluhou bývalého košického filmového kameramana Karola Lohaje večer slovenských dokumentárních filmů z doby invase. Nedávno zahájila skupina akci na pomoc novým uprchlíkům a ustavila pro ni výbor, který v této věci spolupracuje s jinými čs. organizacemi ve Washingtonu.

TRYZNA ZA VÁCLAVA HLAVATÉHO byla uspořádána předsednictvem SVU a newyorskou pracovní skupinou 14. února v New Yorku. Promluvili místopředsedové Vojtěch Andic a Rudolf Šturm, bývalý žák prof. Hlavatého Karel Koecher, a redaktor Zpráv Jan Lorenc. Pořad vedl Vratislav Bušek, a gen. taj. Hanuš Lexa přečetl dvě vzpomínky amerických vědců.

SKORO PADESÁT dalších notickek máme už připraveno pro rubriku **ZÁZNAMY** v příštím čísle Zpráv SVU, ve kterém také uveřejníme připomínky Alexeje Bořkovce, předsedy členské komise, k úvahám o revisi stanov SVU.

Zprávy SVU (ČSASA News) — Date of issue: March 1969 — Issued monthly except during July and August — Volume 11, Number 3 — Publisher: Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America, Inc. — Known office of publication: Room 1121, 381 Park Avenue South, New York, N. Y. 10016 — Annual subscription price: non-members CSASA: \$3.00; members CSASA: \$1.50 paid as part of dues — Appl. to mail at 2nd class postage rates is pending at New York, N. Y.

Byl to boj o svobodu nebo jen o "lepší" socialismus?

V záplavě poinvasiní reportážní literatury se objevily i překlady z čs. literatury předinvasiní. V ní naši pozornost znovu upoutaly **Rozhovory A. J. Liehma (Gespräche an der Moldau - Das Ringen um die Freiheit der Tschechoslowakei)**, Molden, Wien, München, Zürich, 1968, 352 stran — a to kvůli podtitulu. Nemůžeme se vyhnout otázce: Kdy byl v ČSSR sváděn boj o svobodu? Byla-li kdy v Československu svoboda, pak to bylo za Masarykovy republiky v létech 1918-1938, kdy právo ještě platilo pro každého občana a nikoli jen pro komunisty a pojem třídní spravedlnosti byl neznám. Za procesů v létech padesátých přestalo právo platit i pro komunisty. V létech šedesátých volali "liberálové" v ČSSR do boje za lepší komunismus, za tzv. "socialismus s lidskou tváří"; zda se tím také začal odehrávat i boj za svobodu (jak by podtitul přeložených Liehmových **Rozhovorů** chtěl naznačit), je v podstatě jen věcí víry.

Jednou z prvních reportáží o invasi byla kniha **Czechoslovakia's Blueprint for Freedom** (zase ten nedomyšlený titul s "Freedom") - **The Original and Official Documents Leading to the Conflict of August, 1968**, kterou pořídil Paul Ello (Ed. Acropolis, Washington, 304 str., \$2.95).

Peter Norden je autorem knihy **Prague, 21 August: Revolution, Intervention, Invasion** (Verlag Die Fünf, München, 176 str. \$1.50). Velmi dobrá reportáž, ale Norden se nezbavil žurnalistického sklonu prohlašovat, co se dělo v ČSSR, za projev švejkoviny. Avšak žádnou švejkovinou se nedá vysvětlit zázračná jednota národa ve skutečném boji proti okupantům.

Anno humanitis Josefa Jostena je výborné obrázkové album (Foreign Affairs, London, 88 str. \$3.75).

Colin Chapman, zahraničně-politický redaktor londýnských Times, podává osobní svědectví o invasi v knize **August**

21st - The Rape of Czechoslovakia (Casell, Ill., 65¢).

Velmi faktualní, bez komentáře, je sbírka dokumentů, hlavně vysílání tajných svobodných vysílaček, kterou pořídil Klaus Otto Skibowski: **Schicksalstage einer Nation** (Econ Verlag Düsseldorf-Wien, 314 str.) s impresivními fotografiemi.

Osobně si velmi cením znamenitou reportáž "A Reporter At Large" od Josefa Wechsberga v časopisu *The New Yorker* (October 26, 1938, str. 64-116). Wechsberg, jeden z nejlepších amerických reportérů, je původem z Moravské Ostravy a píše s pravým procítěním.

A ještě o literatuře předinvasiní. Dosud nejlepším osvětlením tzv. polednového vývoje v ČSSR je **Pražské jaro** Pavla Tigrida (**Le printemps de Prague**, Éditions du Seuil, Paris, 1968). Tigrid tu dokumentuje všechny okolnosti, často velmi vzdálené, které vedly k pádu Antonína Novotného a nastolení Alexandra Dubčeka. Jediná okolnost zůstává nevysvětlena — proč tak zkušený manipulátor jako Novotný nedovedl svému pádu zabránit.

Ve vánoční anketě Literárních listů (č. 7-8) byla za nejčtenější knihu lži označena **Bílá kniha**, kterou vydaly a rozšiřovaly sovětské okupační jednotky. Nemám, nepůjčím.

Tzv. **Černá kniha**, kterou jako dokumentární odpověď vydala cyklostylovaně Čs. akademie věd, má vyjít nyní v březnu v anglickém překladu v newyorském nakladatelství Praeger.

PŘEMEK KOCIÁN z Clevelandu vydal sbírku básní nazvanou **Pod deštěním kouřem**.

LADISLAV BROM, filmový režisér a producent, a v uplynulých létech poradce konzské vlády, zemřel ve věku 61 let v Albany, N. Y., kde se 7. ledna konal jeho pohřeb.

**Jaké je poslání SVU a těchto Zpráv?
Usnadňovat profesionální styky mezi
vědci a umělci čs. původu a jejich uplatnění
v západní veřejnosti?**

A nebo kromě toho si také všimát po-

S V U

A N A Š E T R A D I C E

LADISLAV RADIMSKÝ

Od svého příchodu do Ameriky v roce 1946 jsem si srovnával katastrofální úpadek československé národní tradice a rychlé mizení znalostí národních jazyků u krajanů a jejich dětí s podobným úpadkem a ubohým stavem našeho národního života v posledním čtvrtletí osmáctého století v českých zemích a na Slovensku.

V tomto smutném srovnávání byl a dosud je prvek naděje: nebot' podařilo-li se českým a slovenským **vzdělan-cům** tehdy vzkřísit národ doma, mohlo by se jim to povést i v zahraničí. Ne všechny národy jsou lhostejné k svým zahraničním větvím, a naše politická situace dnešní a naše stará historie dokazuje důležitost osobitého národního života Čechů a Slováků v zahraničí.

Tato má naděje v národní probuzení krajanů v Americe, s kterou jsem se nikdy netajil, byla obvyklejše předmětem posměchu: situace je přece docela jiná, tam jsme byli doma, tady jsme v cizině a tak dále, a tak dále. Ano, situace jiná je, avšak rozdíl nemluví vždy proti mé naději. Německé moře v roce 1774 bylo k zbytkům česky mluvícího obyvatelstva relativně větší, než moře, anglicky mluvící, kolem nás. Tehdy bylo lze česky píšící vzdělance spočítat na

prstech, v Americe je stále dosud českých a slovenských vzdělanců, vědců a umělců, víc než jich bylo zmíněného roku v zemích českých a na Slovensku. Český ostrůveček doma neměl tehdy v širém světě nikoho, o koho se opřít, my v Americe máme čtrnáctimilionový národ, který znovu ožil v novém mravním a kulturním probuzení. My máme vyspělou českou a slovenskou řeč, velkou literaturu, moderní hudební a výtvarné umění. Nic takového nebylo v roce 1774 v Čechách, na Moravě a na Slovensku. Tam byly jen vágní vzpomínky na národní historii a politickou velikost. Ty máme zde v Americe také a máme za sebou také celou historii práv i malých národů na svěbytnost, historii, jež nemá co dělat s určitým územím a politickou pravomocí nad ním.

Duch chodí volně přes hranice, o národního ducha, který nakonec zvítězí, nám jde - o nic jiného. Moderní zázračné pokroky v dopravních a komunikačních prostředcích styk s národem usnadňují, dnes je z New Yorku do Prahy blíže než bylo za času F. L. Věka z Dobrušky do Stavovského divadla. Vlastenecký Čech a Slovák jsou dnes v Nebrasce nebo Manitobě méně "zapadlí",

pokračování na str. 22

litického rámce — a snažit se ovlivnit politický rámec — ve kterém títo vědci a umělci, povětšinou už američtí státní příslušníci a voliči, žijí a působí?

A nebo nadto i tlumočit buditelské a

vlastenecké apely — v tom starém slova smyslu a v duchu, ve kterém jsou psány tyto dva články o jednom z nejpalčivějších krajanských, respektive exulantských problémů?

S V U A

MARIE PROVAZNÍKOVÁ

N A Š E Ř E Ć

Úkolem SVU je pěstovat československou kulturu v zahraničí, pravda? Základním kamenem a svorníkem národní kultury pak je řeč národa. Proto by měla patřit k základním úkolům SVU péče o udržení české a slovenské řeči u emigrantů a jejich potomků.

Péče o udržení řeči v této zemi se ubírá dvěma proudy. Jedním je úsilí o zřízení stolic českého a slovenského jazyka v kolejích a universitách, druhým je doplňovací školství obecné. Přiznejme si, že první je velmi slabý v porovnání s počtem obyvatelstva českého a slovenského původu; a bude trvale živořit, dokud nebude sycen posluchači znalými řeči, kteří na universitě hledají zdokonalení v ní a ne její začátky. Ty má dávat druhý proud, totiž doplňovací školství obecné. K tomu je tedy především třeba obrátit zřetel.

Podívejme se tedy, jak to české a slovenské doplňovací školství obecné ve Spojených státech vypadá. Ve světě překotně se měnícím je to jedna z institucí takřka neměnných. Co se v těchto školách změnilo za posledních několik desetiletí, je počet žactva, který stále klesá. Ale instituce sama, její organizace, řízení, náplň vyučování a pomůcky k němu jsou v podstatě stejné jako před padesáti lety, nemění-li se také k horšímu.

Stále ještě jsou tyto školy organizovány a řízeny hrstkou obětavých vlastenců, v mnoha případech přestárlých a neznalých potřeb a method moderního školství. Jsou financovány jedním nebo

několika spolky, kterým tu a tam přispěje jiný spolek nebo jednotlivec.

Ale jak chřadne krajanský spolkový život, tak také vysychají zdroje příjmů a slábne finanční podpora škol. O tu pak se rozbíjejí žádosti učitelů o modernější pomůcky nebo o rozšíření školního programu.

Vím dokonce o škole, jejíž učitelka si musí na svůj plat vydělat nastudováním a provedením tří divadelních představení do roka. Nemluvíme-li o tom, kolik neplacené práce navíc to přinese učitelce, měli bychom se aspoň zamyslet nad tím, oč bylo zkráceno vyučování přípravou divadelních představení, která jazykově dětem dají velice málo. O výběru učitelů by bylo lépe pomlčet. Jsou sice školy s kvalifikovanými učiteli, ale jsou také takové, pro které je učitelskou kvalifikací znalost hovorové řeči.

Nejhorší pak je vnitřní uspořádání některých škol. Pokud je mi známo, řada jich jsou jednotřídky s žáky od šesti do 15 let, z nichž někteří se vyjadřují obstojně česky nebo slovensky, jiní však přicházejí bez znalosti jediného slova a ostatní reprezentují všechny stupně mezi těmito extrémy. Co může učitel naučit v takové škole, vyučuje-li

pokračování na str. 22

než byli kdysi Raisovi zapadlí vlastenci v Podkrkonoší.

Všechna doporučení, přijatá 19. října m.r. sjezdem Národní rady americké u příležitosti oslav padesátiletého jubilea Československé republiky ve věci jazykové rodinné i školní výchovy jsou správná a mělo by co nejdříve dojít k jejich postupnému uskutečňování. Byla sjednávána i za účasti SVU; naše společnost výslovně se jmenuje v souvislosti se sepsáním a vydáním učebnic češtiny a slovenštiny pro vyučování anglicky mluvících Američanů a Kanadánů.

SVU by však měla převzít iniciativu v pokuse o národní probuzení v Americe ve všech navrhovaných akcích. Ne nadarmo jsem se zmínil o určitých obdobách mezi zázračným národním vzkrěšením doma a tím, v které doufáme v Americe.

Připomeňme si, že na počátku roku 1774, tedy v době největšího úpadu národního uvědomění v zemích českých a na Slovensku, vytvořili vědecktí pracovníci **Soukromou společnost nauk**, která od roku 1790 nesla titul **Královská společnost nauk**, Přes svůj "královský" název byly její začátky ještě skrovnější než naší Společnosti. A přece z jejího lůna vyvstali lidé, kteří svým jazykozpytným dílem, vydavatelskou prací a zejména vlasteneckým nadšením v pravém slova smyslu vzkrísili národ z mrtvých.

I my zde potřebujeme nové a vlastně snadnější práce takového Dobrovského, potřebujeme novou **Obranu jazyka českého proti zlobivým jeho utrhačům**, jak ji roku 1783 napsal Thám, potřebujeme své Pelcly, Dobnery, své vydavatele české a slovenské literatury. Stálo by za studii porovnat historii výše zmíněné Společnosti se Společností naší, poučili bychom se hodně, přestali bychom se chválit v tom, co jsme už udělali, a utvrdili bychom se u víře, jak mnoho bychom udělat mohli.

Rok 1970 je rokem Komenského, učitele národů. Všechny naše oslavy budou

se velkou většinou jednou týdně po dvě hodiny?

Chceme-li zastavit odnárodňování naší mládeže, které se v poslední době hrozivě urychluje, musíme přede vším ostatním zlepšit stav obecných škol doplňovacích a postarat se o jejich rozšíření.

Pochybují, že by SVU chtěla a mohla sama zakládat a řídit doplňovací školy. To je nutno řešit místně a za součinnosti široké krajanské veřejnosti. Po mém soudu by měla SVU být podněcovatelem, rádcem a pomocníkem českých a slovenských doplňovacích škol a jejich učitelů. Měla by bušit do svědomí veřejnosti, zejména intelektuální, aby nestála lhostejně stranou, ale aby si uvědomila, že dobré školství je zájmem a povinností nás všech.

SVU by měla pořídit soupis posavadních škol, jejich uspořádání, a pomocí svých členů a odboček usilovat o jejich zlepšení a rozšíření. Měla by sdružit učitele těchto škol a z jejich zkušeností anketami a schůzemi zjistit potřeby škol, i shromažďovat podněty k doplnění jejich činnosti jinými cestami. A konečně ve svém bohatém členském zdroji by měla podněcovat tvorbu vyučovacích method, učebnic a jiných pomůcek pro české a slovenské děti žijící v Americe, pro které jsou pomůcky škol ve vlasti těžko použitelné.

Na loňském sjezdu SVU malá skupina

pokračování na str. 23

plácnutím do vody, nebudeme-li umět dát slovenskému a českému dítěti vychování i v rodné řeči. Ze spisů Komenského se můžeme poučit, že vyučování na školách mateřských a obecných je důležitější než vychování vysokoškolské. To bude přidáno tak jako bylo přidáno v českých zemích a na Slovensku, když probuzený národ si to jako samozřejmost vynutí.

PETR DEN je autorem vzpomínky na Zdenka Němečka na poslední stránce únorového čísla Zpráv. Jeho podpis vypadal nedopatřením. Omlouváme se.

Práce na materiáloch zo 4. zjazdu napreduje

Dr. Andrej Eliáš, predseda publikačnej komisie

Chcel by som informovať účastníkov 4-tého zjazdu, ktorí mi odovzdali alebo zaslali kópie svojich prednášok, že redakčne práce na prednáškach pokračujú. Príspevky sa pripravujú do tlače podľa jednotlivých sekcií, čím sa urýchlilo - dúfajme - ich vydanie a namiesto jednej veľkej knihy budeme mať niekoľko menších publikácií. Tých účastníkov zjazdu, ktorí mi kópie svojich prednášok ešte neposlali prosím, aby ich zaslanie dlho neodkladali. Taktiež prosím ostatných členov SVU, ktorí sa 4-tého zjazdu nezúčastnili alebo na ňom neprednášali, ale chceli by prispieť do pripravovaných publikácií, aby mi čím skôr poslali svoje príspevky.

V minuloročnom 7-8 čísle Zpráv SVU nový generálny tajomník dr. Lexa ďakoval pracovníkom, ktorí sa pričínili o úspech nášho 4-tého zjazdu. Snáď sa to stalo mojou vinou, že dr. Lexa nedostal úplný zoznam týchto pracovníkov-dobrovoľníkov a preto by som ho rád dodatočne doplnil.

Čoas príprav zjazdu ťažil som výdat-

ne z návrhov a rád dr. Radimského, dr. Mládky, dr. Rechcigla, dr. Milíča Kybala, dr. Kreysu a ovšem dr. Andica. Dr. Mládek a dr. Mládková ochotne prepožičali svoje zložité premietacie prístroje a sami ich obsluhovali. Dr. Šumichrast zariadil pre zjazd bezplatné vytlačenie menoviek a so svojou manželkou taktiež požičali pre potreby zjazdu všetliaké prístroje. Dr. Martin Kvetko zorganizoval takmer všetkých rečníkov pre jednu sekciu histórie a dr. Polach ma hlavné zaslúhy o organizáciu sympózia pojednávajúceho o národnostnej politike za komunizmu a Č. Ješina pomáhal pri organizovaní sympózia o politických stranách českých zemí. Dr. D. Lajda, pani E. Polachová, pani Z. Hatalová a iní prečítali prednášky tých, čo sa osobne nemohli na zjazd dostať.

Nakoniec musí niekto poďakovať aj dr. Lexovi; bez jeho hľadanie neboli by sme mali žiadne oznámky a bez jeho pomoci s korektúrami a expedíciou, jak program tak abstrakta neboli by na zjazd včas došli.

PROVAZNÍKOVÁ pokračování
ka účastníků panelu o českém a slovenském školství přinesla několik konkrétních návrhů, které však zůstaly neuskutečněny. Bude třeba obnovit zaniklou školskou komisi SVU, aby se soustředila na tyto úkoly.

Jedním z podnětů loňského sjezdového panelu bylo zřizování prázdninových táborů, které by jednak doplňovaly práci škol, jednak nahradily školu dětem, které ji z různých důvodů nemohou navštěvovat. O to se chce letos pokusit česká škola v Astorii, N. Y., v táboře Sokola New York v East Haddam, Conn.

Tábor je plánován na dobu od neděle 3. srpna do soboty 23. srpna. Týdenní poplatek je předběžně propočten na \$40.- V programu činnosti bude mimo hry, cvičení, zpěv, vycházky, koupání a pod. také denně půl hodiny soustavného vyučování češtině. Děti budou roz-

děleny do čtyř skupin podle pohlaví a věku, každá skupina se zvláštním vedoucím. Protože není prostředků, ze kterých by mohl být uhrazen event. schodek, může být tábor uspořádán jedině tehdy, bude-li předem zajištěn dostatečný počet účastníků.

(Zájemci by mě měli do konce března oznámit jména a adresy dětí, které chtějí do tábora poslat. Adresa: Mrs. Marie Provaznik, 25-64 35th Street, Long Island City, N. Y. 11103. Uvítáme také přihlášky zkušených pedagogů, kteří by byli ochotni pomoci při vedení a vyučování dětí v táboře. A upozornění na jména jazykových pedagogů, na které bychom se měli obrátit se žádostí o vypracování rychlé a účinné vyučovací metody češtiny a slovenštiny v táborech. A ještě i adresy českých i slovenských doplňovacích škol dosud činných a jejich učitelů.)

HLASTE ZMĚNY ADRES!

Prosíme všechny členy SVU a odběratele Proměn, aby oznámili neprodle ně kanceláři SVU novou adresu, jakmile ji znají, pokud možná ještě před stěhováním, s datem, kdy vstupuje v platnost. Velmi často bohužel členové zapomínají a jsou pak překvapeni, nedostávají-li naše časopisy atd. Na výzvu v prosincových Zprávách jsme obdrželi jen několik málo nových adres "nezvěstných" členů, většinu z nich ještě hledáme, a zatím už se nám zase "ztratila" řada dalších (uvádíme poslední známé adresy):

Herman Carmel, P.O. Boš 151, Marcy, N. Y. 13403

Vojen Čech Colini, 74 India Street, Greenpoint, N. Y. 11222

Charles Lloyd Day, 861 Post Street, San Francisco, Cal. 94109

Josef Fuller, 98-25 64th Road, Forest Hills, N. Y.

Stanislav Kašpárek, 1411 Oxford Street, Halifax, N. S.

Bohumil V. Laštuvka, 2506 So. Lawn-dale Avenue, Chicago, Ill. 60623.

Jan Otáhal Měchura, 12446 Hodges St., Houston, Texas 77045

Ladislav Průdek, 123 William Street, Weston, Ont.

Frank J. Stalmach, 569 Roselawn Ave., Toronto 12, Ont., Canada

Josef J. Štangl, P.O. Box 391, Morrisville, N. Y. 13408

Plk. J. J. Šustar, 502 Investment Blvd., Pittsburgh, Pa. 15222.

Maria Waldkirch, 16 Northcliffe Blvd., Toronto 4, Ont., Canada

William E. Wright, 1265 So. Cedar Lake Rd., Minneapolis, Min. 55416

Nestačí, oznámíte-li změnu poštovnímu úřadu, protože noviny a časopisy se nedosílají, nýbrž vracejí odesílatelovi, někdy s poznámkou nové adresy na obálce (obyčejně bohužel rukopisem nečitelným). A za každou vrácenou obálku nám pošta vyúčtuje 15¢, často několikrát, dojde-li vrácena obálka teprve po expedici Zpráv dalšího nebo třetího měsíce! Zvyšuje nám to náklady na poštovné velmi podstatně.

Kancelář SVU

PROF. OTAKAR ODLOŽILÍK se v lednu dožil 70. let. Blahopřejeme.

JOSEF MARTÍNEK, básník a novinář, se v březnu dožívá 80. let. Blahopřejeme.

ČSA střeží vaši budoucnost

Někteří lidé, když slyší o životním pojištění, odpoví ihned, že žádné nepotřebují, že v ně nevěří, anebo že mohou své úspory lépe a výhodněji investovat. Takovou jednostrannou odpověď si prakticky nemůže dovolit nikdo z nás a nejméně živitel rodiny. Dokazovatelné zkušenosti potvrzují, že právě ti, kdo v životní pojištění "nevěří", stávají se obyčejně "věřícími", když už je pozdě.

Kolik tak zvaných "zkušených" investorů ztratilo poslední cent svých investic, kolik tak zvaných "pojištěných" spořitelů bylo zavřeno a vkladatel musel v obavách čekat dlouhou dobu na výplatu svých úspor a v mnohých případech část jich ztratil?

Za téměř sto patnácti let existence jednoty ČSA jeden jediný člen nelitoval, že si zakoupil její bratrské životní pojištění. Otázeme-li se sami sebe, zda si dnes někdo může dovolit být bez životního pojištění, zdravý rozum za nás odpoví, že NIKDO. Proto jednota ČSA dnes sdružuje ve svých řadách desetitisíce spokojených členů, kteří v její bratrské pojištění nejen věří, ale denně se o jeho výhodách přesvědčují.

V ČSA nejen že nic neriskujete, ale naopak proti největšímu riziku, které ohrožuje každého z nás, to jest nenadálé smrti, jste 100 procentně pojištěni jejím osvědčeným životním pojištěním.

ČSA má zastoupení ve většině států Unie. — Její adresa je: ČSA, 2138 So. 61st Court, Cicero, Illinois 60650. Zkušený personál je tam připraven podat vám ústně či písemně veškeré informace. — V jednotě ČSA budete šťastni a spokojeni.

INSERÁT